

[Grünbaum.]

kommende ikke skal betale skat, mens en anden, der slider og slæber for at få de 20.000 kr., skal betale. Det kan man ikke.

Men man kan altså godt rejse det spørgsmål, og det vil jeg gerne gøre her; om man har gjort det på den rigtige måde. Man smækker et cirkulære ud, hvorefter kommunerne pludselig bliver stillet over for dette, at nu skal de opkræve disse skatter ved at trække skat af de sociale ydelser. Man har ikke drøftet det med kommunerne, man har ikke drøftet det med Socialinspektørforeningen. Socialinspektørforeningen har skrevet til finansministeren og socialministeren, og vi har for længst i skatteudvalget bedt om at få lov til at drøfte de problemer. Vi har ikke fået nogen drøftelse af det. Jeg mener, der her er tale om en meget uheldig fremgangsmåde fra finansministerens og socialministerens side over for de myndigheder, som skal arbejde med disse ting. Det er ganske urimeligt, at man ikke på forhånd, inden man sætter noget sådant i værk, gennemdrøfter med de forskellige myndigheder og instanser, hvordan man gør det på den bedste måde. Og vi andre, der sidder i folketingets skatteudvalg, har heller ikke noget imod at være med til at drøfte, hvilke problemer der kan opstå, når man gennemfører noget sådant.

Hvorfor har man ikke talt med kommunerne? Man kan måske sige, at man ikke skulle tale med Socialinspektørforeningen, men hvorfor ikke med kommunerne? De har da også lavet vrøvl over det. I det hele taget synes jeg, at der er en tendens til, at finansministeren og socialministeren ikke har rigtig kontakt med de befolkningsgrupper, deres afgørelser vedrører. Måske har de heller ikke haft rigtig kontakt indbyrdes. Det er mit indtryk, at man efterhånden har fået en bedre kontakt, og man har da også nedsat et udvalg, der skal se på dette her. Det var det samme med folkepensionisterne. Jeg tror, mange problemer kunne have været klarere bedre, hvis man havde talt med de befolkningsgrupper, det drejer sig om, og med de myndigheder, som skal gennemføre det.

Jeg erkender, at den ordning, der er gennemført for de egentlige sociale ydelser, ikke forringer stillingen for de pågældende, snarere tværtimod. Men jeg vil samtidig sige, at

der kan være visse administrative problemer, som vi må se på, og ligeledes, om der skulle være enkelte af de ydelser, der er tale om, som egentlig godt kunne gøres skattefri. I den offentlige debat har det f. eks. været nævnt, at man, hvis man gennem den sociale ordning ydede et par gummistøvler til en enlig moders barn, skulle regne ud, hvor meget der skulle lægges på i skat, så skulle man trække det fra igen, og så fik barnet støvlerne. Alt det regnearbejde skulle man igennem. Der er noget dér, som man måske nok kunne røre ved; alt det, der hedder beklædningsområdet, kunne nok trænge til en lille reform.

Jeg er som sagt enig i hovedsynspunktet, at man også skal betale skat af de penge, man får gennem sociale ydelser, hvis beløbet i øvrigt ligger så højt, at man kommer op over den grænse, som er ansat på skattekortet som det skattefri bundbeløb. Jeg vil naturligvis også gerne ved denne lejlighed give udtryk for interesse for at lette skattebyrden for de mindre indtægter, som finansministeren var inde på. Jeg tror bare ikke, vi er enige om, hvordan man skal gøre det. Finansministeren har offentligt været inde på, at man skulle sætte momsens op i stedet for. Jeg er ikke sikker på, at det ville lette den reelle skattebyrde for de pågældende mennesker, hvis man gjorde det.

Asger Jensen: Jeg har ikke forestillet mig, at forslagsstilleren havde forventet, at vi skulle tage alvorligt fat på en skattepolitisk drøftelse i forbindelse med dette forslag, der foreligger nu så sent på året. Jeg synes, det meget mere ligner noget, man vil have at gå ud og tale med folk om i sommer. Men så synes jeg, det spørgsmål melder sig, som både finansministeren og hr. Grünbaum var inde på: er det nu rart at komme ud til folk med små indtægter og sige: Når I arbejder for pengene, skal I svare skat af dem, men når I får dem af det offentlige, skal I ikke svare skat af dem. Jeg kan slet ikke forestille mig, det kan være en rar situation for det ærede medlem at komme i at skulle sige det til folk. Jeg synes, det må være en temmelig kedelig situation at stå i, og jeg vil ikke komme i den samme situation.

Hvis man derimod kunne gå den vej, at bundfradraget forhøjedes, så alle småindtægter kunne slippe fri, synes jeg, det var